

De stillede Vædringsforslag, de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (H. Nielsen): Det er kun saa Dage, siden vi havde Forslaget til 2den Behandling, og det er jo i de Herrers levende Minde, at de Spørgsmaal, som da vare oppe, voldte en Del Ordskifte. Til 3dje Behandling er der nu stillet saa og smaa Vædringsforslag. De, som ere stillede af mig som Ordfører, gaa ud paa, at der i Overensstemmelse med, hvad der blev ønsket her, ved 2den Behandling, bliver sat et bestemt Antal Lærere ved hvert Seminarium, saa at det bliver præciseret, at der bliver 4 Lærere ved hvert Seminarium foruden Forstanderen, og den kongelige Udnævnelse vare alle enige om tidligere og blev vedtaget som saadan ved 2den Behandling. Naar det er nævnt her, er det kun for at udforme Paragraffen i Forbindelse med det nye, der er kommet til, saaledes at den danner en Helhed, som der er god Mening i. Endelig er der stet en Tilføjeelse, som ogsaa i Grunden henholder sig til de faldne Udtalelser, nemlig, at der er sagt, at Seminarielærerne ere pligtige at undervise indtil 30 Timer om Ugen. Vi gaa ud fra, at den Pligt har været til Stede, selv om det ikke stod der; men det skader jo ikke, at det staar her. Endelig er det næste Forslag en Smødefkommen til det Vædringsforslag, der var stillet af Mindretallet tidligere, idet nemlig vi vistnok alle vare enige om, at der ikke var Grund til at fastholde det Ord „f. g.“; men det er saa kommet ind med en anden Benævnelse, idet der til det, som blev fremført ved 2den Behandling af Mindretallet, nemlig Seminarielærerne i Almindelighed, ogsaa maatte føjes udtrykkelig, at det var netop de Seminarier, som stode under Staten som saadan. Derfor er det, vi have omstrevet det til Statsseminarierne. Jeg gaar ud fra, at der er almindelig Tilslutning til disse Vædringer; saa jeg mener ikke, der er særlig Grund til at udtale mig nærmere, da de vistnok ere klare og tydelige for enhver og anbefale sig selv. Jeg skulde ønske at tilføje her, at af de Vædringer, som ere stillede af Mindretallet, kan jeg ikke tilraade Vædringsforslag under Nr. 1, idet det vilde være en Fravigelse fra det bestaaende, ikke alene saaledes som det sidst blev vedtaget, men ogsaa en Fravigelse fra den Norm for Antallet af Lærere, som Finansudvalget gennem mange Aars Arbejde er naaet til, og som Tinget har godkendt. Derimod med Hensyn til de andre 2 Vædringer, gaaende ud paa en anden Affattelse

af §. 3, skal jeg kun dertil sige, at det var for at imødefomme Mindretallet, at man i sin Tid gik til den Affattelse, som blev vedtaget ved 2den Behandling her; vi have ikke noget imod, at man vedtager dette, thi hvad enten man vedtager det ene eller det andet, har ikke stor Betydning, jeg ser ikke, at det gør hverken fra eller til. Med Hensyn til det sidste af Mindretallets Vædringsforslag skylder Udvalget Mindretallet, som har stillet det, en Tak, fordi det har gjort det; jeg stillede mine Vædringsforslag her $\frac{1}{2}$ Time, efter at 2den Behandling var sluttet, og har ikke set dem siden, jeg forglemt at føre det ind i Paragraffen, men det have de Herrers gjort, altsaa maa jeg tilraade dette Vædringsforslag. Dermed skal jeg anbefale ærede Medlemmer at vedtage de Vædringsforslag, som Udvalgets Ordfører har stillet, vedtage det sidste af Mindretallets og at stemme imod Mindretallets første Vædring, medens man derimod kan stemme, som man vil, med Hensyn til Mindretallets 2den Vædring; det forekommer mig ikke at gøre noget væsentligt; der vil jeg i alt Fald høre Mindretallets egne Udtalelser om den Sag.

G. Sørensen: Mindretallet har af sine Vædringsforslag, der vare stillede og forstaaedes ved 2den Behandling, optaget Underændringsforslag under Nr. 1, nemlig at Tallet paa f. g. udnævnte Lærere paa hvert Seminarium nedsettes fra 4 til 3. Mindretallet har ikke efter, hvad der er fremkommet og navnlig ikke efter de Dplysninger, vi fik eller skulde have faaet ved 2den Behandling, kunnet fravige sin Anstuelse, at vore Seminarier ere byggede og endnu ledes efter Organisationsloven af 1858 med 3 etaarige Klasser og dertil ikke behøve mere end 1 Forstander og 3 Lærere, og navnlig kan Mindretallet ikke forstaa eller gaa ind paa, at det skulde være nødvendigt at faa mere end 3 f. g. udnævnte Lærere; der har jo dog i forrige Tider, i det ringeste i dette Ting, altid været Bestræbelse efter at holde Tallet paa f. g. udnævnte Embedsmænd, pensionsberettigede Embedsmænd indenfor visse Grænser, indenfor Grænserne af det nødvendige. Og det kan ganske vist synes, som om der i de senere Tider har været en Gaaen bort fra disse Bestræbelser; men dog mener jeg, at Hensynet til, at det viser sig i disse provisoriske Tider, at Pengene alligevel kunne langt hurtigere ud end i forrige Tider, ikke er tilstrækkeligt for Folketinget til at gaa bort fra sin gamle Anstuelse. Naar Mindretallet derfor mener, at vi bør ved Statsseminarierne holde os til at give 3 Lærere f. g. Udnævnelse som pensionsberettigede Em-